

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

ningsproceduren, hvor man har en mistanke, og, som hr. Camre fremhævede det, hele spørgsmålet om strafferammen. Der er meget rigtigt i den betragtning, at de nyere forbrydelser, hvortil forurening i høj grad hører, jo ikke er omfattet af nær den samme alvorlige strafpålæggelse som de mere traditionelle og mere gammeldags former for forbrydelse. Det er ikke et problem, der alene er relevant i forbindelse med forureningen, det er også relevant i forbindelse med andre former for nyere forbrydelser, som ikke var forudset på de tidspunkter, hvor vores straffelovgivning i øvrigt blev udformet.

Der er også blevet rejst af hr. Camre og de øvrige ordførere spørgsmålet om spildet i havnene, og dér er det da rigtigt, at man i ministeriet for offentlige arbejder har en mulighed for at gøre sin indflydelse gældende i forurenings sagen. Man har yderligere en direkte mulighed, idet en række af havnene er statshavne, og det skal være mig meget kært at tage et initiativ til, at de pågældende affaldsmængder kan anbringes i statshavnene, og så må man gå ud fra, at dette meget hurtigt vil danne model for de øvrige havne herhjemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til udvalget angående forureningsbekæmpelse. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp. (Om udskydelse af revision).

(Lovforslaget (nr. 161) findes i tillæg A. sp. 2645, fremsættelsen i tidenden sp. 3073).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller: Baggrunden for dette lovforslag er en revisionsbestemmelse i loven. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg selv gerne havde set, at vi på nuværende tidspunkt kunne have fastsat regler om en uddannelse af husmoderafløsere og hjemmehjælpere i stedet for som nu blot at foreslå en udskydelse af revisionen.

Et væsentligt bidrag til en styrkelse af den opsøgende socialpolitik vil være at få gennemført en uddannelse af det personale, der her er tale om. Det har af praktiske grunde endnu ikke været muligt at komme igennem med en sådan uddannelse, og når det nu er til at bære, er det dels, fordi der kun er tale om en kortvarig udsættelse, dels fordi en udsættelse vil kunne bevirke en ønskelig koordination vedrørende andre vigtige områder inden for den sociale lovgivning, som foregår med henblik på gennemførelse af socialreformen.

Socialdemokratiet kan derfor anbefale den foreslåede udskydelse af revisionen af loven.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe kan ligeledes anbefale, at vi udskyder denne lovrevision.

Holger Hansen: Også vi kan anbefale udskydelse af revisionen.

Gunner Baunsgaard: Også fra det radikale venstre kan vi tiltræde.

Jette Boutrup: Selv om en ændring af denne lov med henblik på uddannelsen allerede tidligere er blevet udskudt, hvilket må anses for meget beklageligt, fordi der efter SF's mening virkelig er behov derfor, vil mit parti alligevel stemme for endnu en udsættelse med den begrundelse, at hele spørgsmålet om hjemmehjælp og husmoderafløsning indgår i den store sociale bistandslov, som ventes fremsat i næste samling.

Der er her i landet brug for mindst 25.000 husmoderafløsere og hjemmehjælpere, men med forholdene, som de er i dag, uddannes kun ca. 1.100 pr. år. I de sidste 10 år er der i alt kun uddannet ca. 8.000. Hvis de nuværende forhold fortsætter, vil det altså vare mere end 20 år, før et tilstrækkeligt antal er nået.

[Jette Boutrup.]

Det er derfor indiskutabelt, at der er behov for en forbedring. Det vil tilsyneladende koste penge, men kun tilsyneladende, thi for hver person, der kan forblive i sit eget hjem, spares en dyr institutionsplads. Resultatet vil derfor blive et overskud på budgettet og ikke en udgift. Når man desuden ved, hvor stærkt mange hænger ved deres hjem, kan der ikke for mig være tvivl om, at den kommende forbedring af denne lov ikke alene vil betyde en besparelse, men tillige bringe glæde til mange ældre mennesker.

Socialministeren (Eva Gredal): Ja, jeg kan kun takke for den særdeles velvillige behandling af dette forslag. Vi kommer jo til at diskutere sagen igen til næste år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

(Lovforslaget (nr. 162) findes i tillæg A. sp. 2647, fremsættelsen i tidenden sp. 3073).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages de under punkterne 10 og 11 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslaget (nr. 163) findes i tillæg A. sp. 2677, fremsættelsen i tidenden sp. 3073).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

(Lovforslaget (nr. 164) findes i tillæg A. sp. 2653, fremsættelsen i tidenden sp. 3073).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Albertsen: De tre lovforslag, som vi her behandler under ét, er for så vidt af skelsættende karakter, idet der i en af paragrafferne skabes en slags historie.

Det, der vel nok umiddelbart har fremkaldt størst interesse i forbindelse med fremsættelse af disse lovforslag, er det beløb, der er tale om skal ydes pensionisterne. Det er en rimelig og retfærdig handling, som jeg senere skal vende tilbage til og kommentere. Men det andet, som sker ved lovforslagenes forventede vedtagelse, er, at der herved bliver givet en håndsrækning til folkepensionistforeningernes og invalideorganisationernes kontaktudvalg, idet det nu bliver lovfæstet, at der forud for fremsættelse af lovforslag om folkepensionernes grundbeløb og tillæg til dette skal forhandles med dem.

Jeg vil gerne takke for og gratulere ministeren med dette resultat. Det er en årelang kamp for forhandlingsret og dermed anerkendelse af pensionisterne og deres foreninger, der her afsluttes med et tilfredsstillende resultat.

Indholdet i paragraffen om disse ting og tanken hermed falder jo ganske sammen med de tanker, som socialdemokratiet i sidste folketingssamling fremsatte igennem vor daværende ordfører, hr. Kaj Bundvad. Det er mit håb, at dette resultat ud over den officielle anerkendelse og ret, der herved gives pensionistforeningerne, vil medføre, at pensionistforeninger i stigende grad vil kunne samle pensionisterne i deres sammenslutninger.

De tre lovforslags kontante virkninger er vel nok det, der på kort sigt påkalder størst